

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: info@agapebrno.cz
www.agapebrno.cz

Třetí číslo
červenec 2009

Vážení přátelé, s prvními letními dny Vám přinášíme nové číslo Občasníku. Jak jsme již v minulém čísle avizovali, byly spuštěny naše nové webové stránky, které pomalu a jistě přebírají roli, kterou do této doby zastával Občasník.

Vlastně vidíme to sami – ti, kteří kdysi bohatě přispívali do Občasníku, se dnes živě zapojili do všech rubrik, které webové stránky skýtají (diskuzní fórum, dotazy dr. Staňkovi, názory na články aj.) a Občasník odsunuli do pozadí. Abych byl upřímný, velmi těžko se mi už sháněl materiál pro toto číslo.

Bohužel více než polovina odběratelů Občasníku ještě dnes internet doma nemá a Občasník jim tiskne někdo z jejich příbuzenstva. Proto jsou některé příspěvky převzaty z internetových stránek, aby i tito lidé nebyli ochuzeni. Škoda, že se sem nedá toho zkopírovat více, ale web je koncipován tak, že to není možné.

Znovu tedy apeluji na ty, kteří počítač nebo internet nemají, že jejich pořízení je dnes cenově tak nenáročné, že si je může dovolit snad už každý. Pokud budete s námi chtít zůstat v těsném kontaktu, bude to jediná cesta.

Ač je mi to tedy líto, s konečnou platností musím oznámit, že toto číslo je předposlední a na konci roku Občasník jako takový končí. Navíc práce s aktualizací webu je již tak časově náročná, že již nelze dělat obě práce současně. Navíc nám zkolabovala technika - počítač, na kterém jsem vytvářel Občasníky, ukončil znenadání svoji činnost, čímž jsem byl nucený jej vytvářet na počítači novém. Jenže na něm není program kompatibilní s programem vytvářející pdf. soubory (v reálné podobě neumí převádět písmeno „t s háčkem“). Místo něj je v textu tečka, za což se omlouvám.

Děkuji za pochopení, A. Červený

Ohlasy na minulá čísla

• Chtěla bych se vrátit k dotazu paní Marcely z Občasníku č. 1/2009, **zda jídlo nějak může souviset s hyperaktivitou dětí.**

Na rozdíl od pana Staňka se domnívám, že může. Za určitých „předpokladů“ a za stavu dnešní klasické medicíny. Stává se, že lékaři často ignorují dětské potravinové alergie, dítě je při potížích léčeno antibiotiky, různými kortikoidovými přípravky, (například alergická vyrážka je diagnostikována jako spála a léčena jako spála), záněty vedlejších dutin jsou léčeny antibiotiky a klasickým způsobem, který nebudu popisovat, plus další a další problémy plus zvyšující se hyperaktivita (možná jen u některých dětí), která je léčena sedativy, někdy je dítě posláno k dětskému psychiatrovi, kde se často nic nezjistí, ale předepíší se další sedativa....

Obyčejná maminka se na to už nemůže koukat a tak, když se jí podaří vypátrat, že existuje i jiná - alternativní medicína, tehdy MUDr. Jonáš, dají se věci rychle do pohybu. Jsou diagnostikovány alergen v potravě, jsou podávány homeopatické kapičky, je doporučena dieta (tj. vyřadit alergizující potraviny úplně ze stravy). Do roka je dítě v pohodě, v noci spí (těch prokašlaných nocí a nočních můr!), nemá vyrážky, nezvrací, nemá průjmy, nemá rýmy a hlavně záněty vedlejších dutin, **NENÍ HYPERAKTIVNÍ**, je očividně šťastné a spokojené. Tedy přestalo být hyperaktivní.

Další vysoce hyperaktivní (- alergie na lepek) - léčeno sedativy a doporučenými (psychiatrem) tresty rodičů.

Další hyperaktivní dítě (vnuk) - alergie na kravské mléko, citrusy, kakao, burské oříšky - při 3 týdenním porušení diety hyperaktivita taková, že hoch vypadal v každém okamžiku jako by se chtělo hrozně čurat. Při dalším porušení diety (kakao, tatranky) stavy, kdy upadal do půl hodinového pláče a drbal si celé tělíčko a nevěděl, kam vlítnout, aby ho to nesvědilo (vyrážka žádná viditelná nebyla).

Nevím, jestli všechny hyperaktivní děti jsou též alergické na nějakou potravinu.

Též je třeba mít na mysli, že i před každou alergií by se našla nějaká ta duchovní příčina.

Toto jsou pouze mé zkušenosti a pozorování. (Možná ještě jedna zkušenost - počítat s tím, že u klasických lékařů tvrdě narazíte s takovýmito názory). Mějte se, zdravím J. V.

Doporučuji přečíst např.: J. Jonáš - Tajenky 1. a 2. díl, Křížovka života

Vladimír Vogeltanz - Co s doktorem 1. a 2. díl

• Proč jíst živé potraviny? - Obč. 2.09, str. 11

Tento článek vyvolal živou diskuzi s mnoha příspěvky, z nichž vybíráme několik.

Vážení přátelé, napíšu vám svou osobní zkušenost se zásadotvornou živou stravou.

Kdysi před lety jsem se začala kvůli zdravotním problémům zajímat o to jak žít zdravěji. Vyzkoušela jsem různé směry výživy, občas byla nějaká úleva, ale pořád to jaksi nebylo ono. Hlavně mi většina směrů připadala zbytečně složitá - jako například makrobiotika, výživa podle krevních skupin...

Vždycky jsem měla touhu žít co nejvíce v souladu s přírodou a tak mě pozorování přírody, jednoduchost jejich zákonitostí a Život sám přivedl k vitariánství - k živé přírodní stravě, jak nám ji dává příroda, nezničené tepelnou úpravou, konzervováním chemickými konzervanty, pasterizací...

Občas si sice doma sušíme nějaké placky, sušenky či chleby /např. chléb esejských/, ale vše do 42°C, aby se nezničily enzymy - život v potravě.

Zářící zdraví je výsledek odvahy a kázně - napsal dr. Walker v jedné ze svých knih. Závislost na vařené stravě je mocná a je třeba mít z počátku disciplínu, vizi a touhu po zářícím zdraví, aby člověk překonal chuť, o kterých si myslí, že to jsou signály těla. Je to zatím jen rozežranost a rozmlsanost, protože chuťové buňky jsou degenerované. Až se člověk živou stravou detoxikuje a vyčistí si tělo, většinou potom teprve je schopen rozumět tomu, co si tělo právě žádá.

A tak díky živé stravě se naše těla stala štíhlá a vitální, postupně mizí problémy, které se běžně přičítají věku a civilizaci. PH moči po letech naprosté kyselosti je ve správných hodnotách, jazyk růžový, tělo přirozeně voní...

Je logické, že při návratu k mrtvé, překyselující stravě by se vše zase vrátilo do starých kolejí. Ale to u nás nehrozí.

O živé stravě byly přeloženy desítky knih. Zpočátku člověk nemá představu o tom co jíst. Ale až jsme zjistili, jaké úžasné dobroty se dají vytvářet bez vaření a pečení, jíme tak doma téměř všichni. Dopsala jsem pro přátele kuchařku o živé sluneční stravě a chystám se ji nabídnout nějakému nakladatelství. Přestože je přirozená živá strava u nás méně známá, věřím, že právě nastává její rozkvět.

Chceme-li zažít energii a vitalitu, musíme čistou energii přijímat. A ta je - mj. podstatou živé stravy. Živá lidská buňka potřebuje živou stravu - to je i moje zkušenost.

Je asi důležité si pár informací nastudovat, protože detoxikační proces, který živá strava nastartuje nemusí být u zvláště zaneseného těla příjemný. A také by měl mít člověk pocit, že právě toto je cesta, kterou se chce vydat. V první řadě musí opustit po generace hluboce zakořeněné stravovací zvyky a zlozvyky, o kterých si myslel, že jsou pro něho dobré. Zjistí, že ve skutečnosti to jsou věci nelogické a nepřirozené. Začne získávat jiný pohled na život a na svoje zdraví a vysoké vibrace živé stravy mu v tom pomáhají.

Knih o živé stravě bylo napsáno mnoho. Pisatelé se s námi často dělí o celoživotní zkušenosti. Také spousta lékařů založila svoje kliniky, kde léčí živou stravou. Například dr. Howell, který se celý život zabýval enzymy říká, že pokud jíme potravu bez enzymů - to je veškerá vařená strava, nutíme svoje tělo, aby vyprodukovalo obrovské množství enzymů na trávení a tělo tak spotřebovává enzymy, které jsou určené pro chod celého těla. Pokud ale jíme stravu, která je plná enzymů, tak ta se tráví prakticky sama a enzymy mohou být v těle využity na důležité věci.

O tom, že vařením zničíme život v potravě jsou naprosto jasné důkazy. Uvaříme-li například čočku, semena nevyklíčí, ale shnijí - jsou mrtvá. Ta stejná čočka, ale syrová, během pár dnů vyklíčí a daruje nám neuvěřitelné množství enzymů, vitamínů a životní energie.

Zatímco mrtvá strava leží dlouho v žaludku, zahnívá ve střevech, trávicí a vylučovací systémy pracují naplno a ještě přesčas, bere to člověku energii - je unavený a ospalý. A ta stolice jak páchne! Zato po živém obědě je člověk „živý“, plný vitality a ten závěr si dovedete domyslet.

Už Sokrates říkal „Zbytek světa žije, aby jedl, zatímco já jím, abych žil.“

Lidé opravdu zapominají proč jedí - aby tělu dodali živiny. A samo slovo živiny přece zní jako živé jídlo, život sám. Tak proč nezačít tím, že zařadíme do svého jídelníčku víc živého jídla než mrtvého. Odborníci na živou stravu říkají, že aby se tělo detoxikovalo a uzdravilo, je potřeba aby živého jídla bylo alespoň 75%. Já si myslím, že živé lidské buňky se radují z každé změny ve prospěch života. Tělo má neuvěřitelnou samoléčící schopnost. Živou stravou mu v tom prostě jenom nebráníme.

Ovoce, zelenina, oříšky, plané rostliny, byliny - to jsou všechno v podstatě léky našeho Stvořitele. A ty nepotřebují opravu. Můžeme použít šetrné způsoby, při kterých nezměníme jejich podstatu - krájení, strouhání, sušení při nízké teplotě /třeba na slunci/

V jedné knize jsem se dočetla, že tento způsob léčení je příliš jednoduchý - což je pro mnohé podezřelé, vyžaduje kázeň a trvá příliš dlouho - na to jsme neukázněni a příliš netrpěliví, lidé chtějí okamžitý výsledek, aniž by zaplatili skutečnou cenu. A člověk by si měl zdraví zasloužit vědomým zdravým životem.

Živé ovoce nám tělo čistí a detoxikuje, živá zelenina buduje tělesné buňky. Člověk se nemusí příliš zamýšlet, aby mu bylo jasné, že tělu víc prospěje čerstvé jablko /nejlépe pěstované bez chemie/, než jablko zavařené se spoustou rafinovaného cukru.

Také je důležitá kvalita potravin. Postupně si člověk začne všimnout, zda etikety na potravinách neobsahují celé sloupce konzervantů. Obcházela nás hrůza, když jsme si uvědomili jaká zvěrstva pácháme jako lidstvo proto, aby potraviny vydržely co nejdéle. Jak dlouho potom může vydržet nebohé tělo - tu otázku jsme si pro jistotu nepokládali.

Člověk také postupně přichází na věci, které ho dřív nenapadly. Například kůže je náš největší vylučovací orgán. Proč si ji natírat krémem plným chemických konzervantů, když daleko lépe poslouží některý za studena lisovaný olej z kuchyně - kokosový, olivový, z cedrových oříšků...

A tak to jde krok za krokem. Člověk kroučí hlavou sám nad sebou, že se neustále umýval zvenčí, čistil si kdeco a vnitřek si trestuhodně zaneřádl.

V současné společnosti o zdraví člověka nemá nikdo valný zájem. Výroba léků, potravinových doplňků a drahých lékařských přístrojů je přece obrovský byznys.

Dobrá však je ta skutečnost, že se sami můžeme rozhodnout jaký životní styl chceme a jak živíme svoje tělo. Musíme jen přestat hledat výmluvy a začít hledat řešení.

Živě se stravovat je finančně srovnatelné s běžně rozšířeným stravováním. Zrovna dnes mi dorazil balík z Lifefoodu a tak uvedu alespoň 2 položky Bio slunečnicová semínka balení 2 kg za 158,- Kč, Bio rozinky balení 2 kg - 179,- Kč. A má-li člověk zahradu, to je požehnání. Přes léto je to téměř vyřešené. Dokupujeme si různá semena a ořechy, čokoládu z nepražených kakaových bobů, kakaové máslo lisované za studena, různé sirupy lisované za studena na výrobu živých čokolád a dalších dobrot., které si vytváříme sami, protože nás to baví. Spousta dobrot se dá koupit už hotová.

Životospráva je samozřejmě jen částí celku. Ve hře je toho víc. Ale tuhle část můžeme dost dobře ovlivnit.

Odkazy na skvělé knihy, které nás donutily se zamyslet nad tím co je pro nás přirozené a co je zcestné, ačkoliv je to považováno za všeobecné mínění:

Dr. Norman W. Walker: Zářící zdraví
Čerstvé ovocné a zeleninové šťávy
Omládněte
Tlusté střevo bez zácpy
Zdraví a salát

Dr. Robert S. Morse: Zázračná detoxikace

Helmut Wandmaker: Nejzdravější výživa
Co vám lékaři neřeknou
Tajemství všech nemocí

L. a S. Kenton: Živá strava
Ryzí energie
Biogenní dieta
Nekonečná energie

Ann Wigmore: Klíčení rostlin

Paul Bragg: Šokující pravda o vodě

Harvey Diamond: Fit pro život znamená zdravý a štíhlý

Christian Echter: Energie pro všechny buňky

Dr. Robert Young: PH zázrak

Kurt Tepperwein: Pryč s kyselostí

Mudr. Paavo Airola: Džusový půst

Christian Opitz: Výživa pro člověka a Zemi

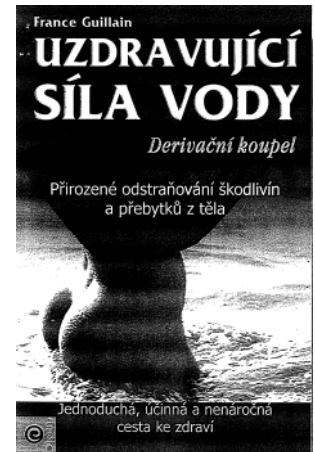
Mudr. Kristine Nolfi: Léčení syrovou stravou

Dr. Edward Howell: Enzymová výživa

Pro mě osobně je to celé úžasná zkušenost a cítím hluboký vděk za tuto cestu. Věra T.

• Reaguji také na Váš dotaz na zkušenost s odkyslením organismu, které „nějaký čas“ vydrží. Poukazuji na knihu **Uzdravující síla vody - derivační koupel** s návodem na provádění, o které jsem slyšela na semináři manželů Patakyových na konci září loňského roku. Nemohla jsem se ničím zbavit kyselosti organismu, koupel zabrala.

Zároveň se upravila činnost všech orgánů, mám dost energie a organismus - především střešní část se vyčistila. Lze upravit i váhu, tělo se zbaví letitého balastu. V současné době dělám koupel 1 - 2 x týdně. Komu jsem koupel doporučila a provádí ji správně, má velmi podobné výsledky - jen je nutné zpočátku vydržet těch doporučených 40 dnů 10 minut denně. Při větších zdravotních problémech lze i vícrát denně a delší dobu. Zdraví Vás Věra S.

Z naší práce

Kdy skončí hospodářská krize?

Odpověď je tak snadná. Až budou odstraněny skutečné příčiny, které periodické hospodářské krize a deprese vyvolávají! Nikdy tomu při mizení jakýchkoliv jevů ve stvoření nebylo jinak! Na tuto odpověď ihned navazují konkretizující otázky, a sice kde skutečné příčiny krizí hledat a jak jejich odstranění společensky dosáhnout?

O příčinách cyklických krizí bylo sice v posledních sto letech napsáno mnoho, ale ty skutečné, tkvící v poruše duchovního života materialistické společnosti, objeveny nebyly. Proto západní civilizace dosud nedovedla vzniku krizí a recesí ani zabránit, ani je neumí neutralizovat jinak než válkou nebo tištěním peněz s následnou inflací. Příčiny krizí a předcházení jejich vzniku nenašla proto, že materialistický způsob myšlení mocenské a ekonomické elity Západu je ke skutečným příčinám dovést nemůže. Mají svůj nejhlubší kořen v poruchách činnosti lidského ducha, tj. ve vychytralosti, chtivosti a zističnosti lidí. Společností navíc povýšené na normalitu. Jinak, zjednodušeně řečeno, v obcházení „Nepokradeš!“ z Desatera s pomocí lidmi vytvořených ekonomických zákonů. Prakticky je toto kradení v mezích státních zákonů naplňováno jednak žitím z úroků majetku (kapitálu), jednak hospodářskými hrami na burze nebo při vykazování „čísel“. (Manažeri.) Celá praxe kapitalizmu je prvořadě opřena o zajištění zisku z majetku, nikoliv o tvorbu hodnot. Proto také pouze materialisticky myslící „experti“ dospěli nyní k tak směšnému závěru, že příčinou současné krize je nesplácení hypoték chudáky v domcích v USA.

Pokusím se podívat na věc jako laik, ale se zapojením duchovních aspektů do myšlení. K odhalení povrchnosti oficiálního „vysvětlení“ mi stačí vzít si na pomoc obyčejnou matematiku! Krize bank a finančních organizací prý byla vyvolána tím, že část chudých lidí v USA si půjčila na nemovitost ke svému bydlení a pak ji nemohla splácet. Počítejme tedy. Dejme tomu celý milion občanů si půjčil na levné domky po 200 tis. dolarů. Celkový úvěr na ně tak mohl činit z hlediska rozpočtu USA „směšnou“ částku 200 miliard dolarů. Směšnou proto, že to představuje roční výdaj na válku na Středním východě. (Při nesplácení ale domky zůstaly ve vlastnictví bank!) Dočítáme se ale v novinách, že jen na záchranu krachujících bank a koncernů byly v USA již vynaloženy 2 biliony a v Evropě 1 bilion dolarů. To je desetkrát tolik, než je cena nesplácených hypoték. Každý obyvatel zeměkoule včetně umírajících hladem tedy na následky „vysoce profesionální“ činnosti manažerů bank, podle platů sobě stanovených geniálních, zaplatil zatím řádově 500 dolarů! Z řádového rozdílu čísel by se mělo stát každému zřejmé, že skutečná příčina vzniku krize zůstává nepopsána. Navíc dosud vydaná částka na záchranu bank a koncernů má být pouhou desetinou skutečné ztráty. Pokusím se ji tedy v roli nekvalifikovaného samorosta „z mlhy nepřehlednosti“ vytáhnout já. Půjdu na to ovšem zcela jinak, než to činí domněle kvalifikovaní „ekonomičtí experti“.

Jak bylo možno pozorovat, procesy vedoucí ke vzniku další cyklické hospodářské krize se značně zrychlily po pádu komunizmu. Bylo tomu tak proto, že bohatí západní civilizace se přestali bát komunistů. Na celém Západě zesílil pro celou civilizaci zhoubný trend, kdy stoupaly výnosy z majetku a klesaly výnosy a benefity z práce!!! Přitom jen z práce vznikají hodnoty, které vytváří materiální bohatství společnosti neboli „tvrdość“ měn. Před konzumním člověkem s již narušeným svědomím byl pomocí médií stavěn ideál: dostat se jakkoliv k majetku a tím moci začít parazitovat na práci ostatních „nešikovných“ jako rentiér. (Viz americké filmy a seriály.) Idolem společnosti bez víry ve vyšší a konečnou spravedlnost se stali naftoví šejci a boháči typu Paris Hilton. V médiích byla lidem trvale předkládána za normální nemravnost žití z majetku místo z práce. Etickým akceptováním parazitace části lidí se ještě více zesílilo předchozí vytrácení vnímání ostatních hodnot duchovního rozměru člověka u rozhodující masy lidí. K majitelům kapitálu se kromě přeplácených manažerů přidala v parazitaci celá vrstva obskurních dalších „logistických firem“ a majitelů práv na vynalezené.

Dlouho před vypuknutím krize se více než skutečná tvořivost a práce v nepřehledné džungli zákonů, předpisů a „práv“ vyplácelo „dělat peníze“ manipulováním a intrikováním s informacemi. Každý si mohl povšimnout, jak prvovýrobcům i v době zdánlivého blahobytu zbývalo za jejich úsilí a náklady minimum, jen tak „z úst do úst“. Zato „organizátorům distribuce“, právním a daňovým poradcům, playbojům a imidžmenům, multilevelům a žvanilům „kvetla pšenice“ ve formě „onačejších“ příjmů. Viděl dosud někdo, že by se příjmy nic neprodukcujících top modelek, modistek, prostitutek, herců, fotbalistů daly srovnat s příjmy top vědců, vynálezců, učitelů, lékařů, zemědělců či dělníků? A přitom právě a jen tyto vytváří hodnoty, z kterých blahobyt a tím síla peněz vzniká. Také světové životní prostředí v rámci „intrik o dolar“ dostalo zabrat.

Aby „organizátor prodeje“ vydělal dolarový pakatel, hnal se plný kamion klidně z jednoho konce Evropy na druhý. V civilizaci se jako normální nastolila atmosféra, kdy si držitelé majetku a akcií v bezohledné honbě za zvýšením zisku najímají bezzábranové „top manažery“, jimž peníze jsou jedinou měrou v myšlení. Nickou se tak stala pohoda v práci. Ideálem naopak křečovitá nálada s vyšším ziskem. Ti, kteří psychicky a zdravotně odpadnou nahradí noví, zatím ještě svěží!

Manažeri zůstali sice v hierarchii západní společnosti nižší společenskou kastou než vlastníci, ale protože myšlením a chováním přijali zisk z produkce jako jediné měřítko, stali se spoluviníky na vzniku cyklických společenských krizí. Abstrakcí je možné manažery vidět jako „kněze“ nově se konstituujícího ateistického náboženství peněz. Funkci hlavního rozhodujícího kritéria v myšlení elit západní civilizace o čemkoliv převzaly peníze, což je jakýsi abstrakt ekonomického myšlení člověka. Pro ateistu, neuznávajícího vyšší nadčasové hodnoty, tím mají všechnu moc, ale nemají žádnou odpovědnost! Ani k životu samému ne, ani k jeho zdroji! Kvůli penězům proto udělají tito provozovatelé ateistického náboženství cokoli, podvody, vraždy, války. (Jak vidno jako návod denně v TV.) V chrámech peněz (banky, burzy) si toto nové náboženství již vytvořilo své rituály, které vydává za zákony. Ve skutečnosti jsou to jen zástěrky nového ateistického náboženství pro bezskrupulózní machinace v politice, pro finanční hry na burzách, hazard a zpravodajské intriky.

Držitelé majetku si zavázali najaté manažery finanční spoluúčasti. Tím ale, aniž chtěli, vstupuje do chodu věcí duchovní aspekt z povahy manažerů. Ateistický manažer, tedy člověk bez odpovědnosti k vyššímu principu, z podstaty svého světónázoru rozhoduje a jedná zásadně krátkozrace a sobecky. Základní pohnutkou (duchovním impulsem) jeho myšlení a konání je maximalizovat okamžitý osobní prospěch. Nevěříc v jakoukoliv jinou spravedlnost, než kterou se domnívá mít nalezenou v majetku a penězích, indukuje se v myslí manažera typ myšlení, že „papír snese všechno“, „je více pravd“, „každý má svou pravdu“, „hlavní je teď a tady využít příležitosti“, „po nás potopa“ atd. Stejně ateistické duchovní pochody se staly typickými pro „rozvinutou výstavbu“ komunizmu! Proto se tehdy plány se plnily a překračovaly, ale v reálu stále nebyly služby a zboží. Chybělo vše, od řemeslníků přes byty po toaletní papír. Prémie ale byly nepřetržitě vypláceny všem. O jejich zdůvodnění a formální naplňování předpisů se „starali“ tehdejší socialističtí manažeri. Tytéž procesy „natírání“ výsledků probíhají nyní pro změnu v rozvinuté výstavbě tržního, tentokrát konzumerizmu. Podíly na zisku jsou přece vypláceny, dokonce i u krachujících firem. Manipulací a tunelováním je do poslední chvíle vykazován manažery a auditory růst a zisk v penězích. Jejich „podloženost hodnotou“ se ale nezkoumá, tak se nenápadně mění v bublinu. Na rozdíl od socialistických „úspěchů“ se pouze používá terminologie nová, moderní, tržní.

Nenápadným pádem skutečné hodnoty peněz se stalo, že po celých dvacet let všichni nominálně rostli, měli se fajn, půjčovali si, ale najednou nikdo nemá peníze. Chybí ty, které lidé před tím vydali za blbiny. Všichni účastníci západní civilizace byli zapojeni do typického „amerického“ spěchu a vyhazování peněz za prázdné věci pseudovýrobce, které ale byly „in“. Jako duchovní bytosti se lidé ani na okamžik nezastavili a nepřemýšleli, proč vlastně žijí a spěchají, jestli jim ta další reklamou vnucená spotřeba slouží k prohloubení kvality života. Obrazně je možné metodiku takového „růstu“ předvést obyčejnému člověku na vykazování růstu spotřeby národního důchodu při pití vody. Ve vykazované finanční statistice se projevilo užití „národního důchodu“ takto: Jestliže se občan místo kohoutkové pitné vody za haléř napil vody balené v plastu za deset korun, zvýšil svou vykazovanou spotřebu „národního důchodu“ rázem deset tisíckrát. Faktický rozdíl pro život jeho těla byl však jen v tom, že napitím z kohoutku dostal do těla s vodou chlor, napitím z plastu dostal do těla s vodou thioglykolid acid z obalu. Obě škodlivé. A opotřebil více životní prostředí.

Za společenské situace, vytvořené kněžními peněz, za psychózy nezbytného hospodářského růstu jako kritéria správného vládnutí, se nutně musil dostavit stav, kdy bublinu pseudovytvořeného nebylo možno dále nafukovat. Vždy, když „skupina více informovaných“ tento stav nalezne, udělá včas pro sebe opatření. Aby její majetky nepadly, stáhne se z burz a své finance teauruje. Tím se náhle nastolí akutní a lavinovitý nedostatek peněz, onen známý krach na burze. A ostatní procesy, žvanírny a rituály si již každý mohl přečíst v novinách, vydávaných pro „informovanost“ manipulovaných. Z neviditelná se vynořil příznak všeobecné krize, ve které se hrouť všechny fikce. Jenže tím se hrouť i civilizace, která má peníze jako boha. Vždy i peníze jsou fikcí! Z hloubi nevědomí poškozených mas se pro vládnoucí „úspěcháře“ vynořuje Macchiaveliho hrozba „lid nekorigovaný duchovními zákony, tedy v podobě probuzené krvelačné a nepřičetné šelmy. Aby nedošlo k plné aktivaci společenské katastrofy s potoky krve, k nepokojům, občanské válce, přistupují státní mašinérie rychle k tištění peněz (dluhy), aby zastavili pád všeho. (Keynesova metoda.) Následným znehodnocením oběživa se skládají obyčejní lidé na dvacet let vyplácené mzdy a odměny těch úžasných „top manažerů“, jejichž výkazy nebyly reálně podloženy výkony. Po vyrovnání hlavního pádu krize vládami proto hodnota kupní síly peněz inflací padá na polovinu či třetinu původní hodnoty.

Preventivní zábrana již samotného vzniku tohoto zhoubného vývoje by byla snadná. Používal ji již Tomáš Ba• a. Manažerům vyplácel relativně nízké mzdy „na ruku“. Jejich smluvní podíly na zisku jim nebyly vypláceny, ale převáděny do „kauce“. Tou manažer ručil za kvalitu svého předchozího i následného rozhodování. Kauci dostal vyplacenu až po provedení skutečné ziskovosti předchozího konání a s velkým časovým odstupem. Tak se Ba• a zabezpečoval proti manipulaci výsledků rentability svými podřízenými a tím proti fiktivním hospodářským výsledkům. Toto známé a jednoduché zabezpečení proti zvrhávání vývoje výkaznictví není současná společnost schopna zavést. Ideová jednota poslanců a manažerů tomu zabráni.

Pokud se týká výnosu z majetku, je podstata věci z vyššího principu ve stejné kategorii, jako úroky a lichva. Žádný boháč, žijící z majetkového výnosu, nevejde do království božího by řekl dnes Ježíš. Z principu boží spravedlnosti je povinen se každý živit tvůrčím úsilím, nikoliv rentiérstvím neboli parazitací. V potu tváře chléb svůj dobývatí budeš, praví se ve Starém zákoně. Hoden je dělník mzdy za svůj tvořivý výkon! Myšleno samozřejmě celé. (Říká v evangeliu Ježíš.) Žádný, kdo

vychytralostí v životě ve hmotnosti spotřebuje více, než tvořivostí vytvoří, neboli parazituje, nepřejde hranici z hmotnosti do věčnosti, říká také Abdrushin. (Neboli zůstane-li mu tu dluh, kdyby byl duchovně sebelepší, musí se k naplnění spravedlnosti znovu narodit jako tísněný chudák.) Bohatství je tedy z duchovního hlediska vlastně starost navíc. Bohatý má tedy nejen pracovat, ale navíc se svým majetkem zacházet tak, aby byl k prospěchu všem, aby s ním učinil mnoho dobrého. Jinak „neprojde uchem jehly do království“, jak se píše v evangeliu. K tomu fakticky ateistická společnost nemůže bohaté pohnout. K tomu by je pohnulo jen jejich duchovní. Proto jsou periodické krize v neduchovní společnosti nevyhnutelné, což jako jednu z mála pravd napsal už Marx.

Tržně ateistický způsob pojmání světa jako rvačky o peníze činí věc společenské atmosféry neřešitelnou. Svět dospěl do situace, kdy obnovení předchozího růstu není možné. Takový růst narazí na světové surovinové a klimatické limity. V USA a Evropě připadá na 100 obyvatel 50 aut, v Číně a Indii ani ne dvě. Vybavte obyvatele ostatního světa auty tak, jak je běžné v západní civilizaci a nastane „pomalý“ konec světa. Řekněte těm dosud nevybaveným, že na to nemají nárok, a je rychlý konec světa. (Válka.) K chronické krizi hospodářské a následné stagnaci se navíc kromě vzrůstající nezaměstnanosti připojí kvantitativní a kvalitativní (rezidua) krize potravinová. Na ní naváže krize zdravotní (civilizační nemoci) a psychická (úchylové a teroristi). Tyto nastupující procesy nejsou ničím jiným, než manifestací oněch, dle ateistů neexistujících, božích mlýnů. Ty netrestají, jen drtivým tlakem směřují lidstvo k jinému uspořádání hodnot života. Tedy pracují k prospěchu lidstva. Žádná spiknutí ani lidské komploty temných duchů nemohou konečně kladné vyznění současné krize změnit. Lidská civilizace dospěla do vývojového stadia, ve kterém se posunou rozvíjení osobnosti člověka a nacházení jeho štěstí před konzum a majetek. Na pořadu dne je rozvoj duchovnosti všech lidí a tím přesměrování stylu jejich života od stupňování materiální spotřeby k harmonizaci mezilidských vztahů, k povýšení kvality vztahu muže a ženy, k obnovení duchovního základu rodin, k zlepšení vztahů se zvířaty a k přírodě, k duchovnímu vnímání světa v myšlení lidí. Plnou zaměstnanost obnoví až nově vzniklá průmyslová odvětví, jako průmysl komplexního a bezzbytkového zpracování odpadů, průmysl údržby prostředí měst a krajiny, „průmysl“ prevence nemoci atd. Žernovy božích mlýnů budou mlít zdraví těch, kteří v hypnóze materialismu nechtějí duchovní podstatu všech věcí a problémů vidět. Bez pádu nadvlády materialismu a ateizmu nový lepší svět nebude. Teprve až budou buď logikou běhu událostí přesvědčeni, nebo zdravotně „semleti“ jeho nositelé, skončí krize a svět se v obnovené harmonii opětovně rozzáří v plné své kráse. Josef Staněk

Otázky a odpovědi

• *Otázka: Dobrý den, ráda bych se pana Staňka zeptala na jeho stanovisko. Vím, že to, na co se budu ptát bezprostředně s duchovní tematikou nemusí souviset. Ale každý začíná s něčím jiným a někde jinde, tak to zkusím.*

Minulou sobotu jsem se byla podívat na brněnském Astrovíkendu. Měl tam přednášku pán související s energetickým systémem člověka, tachyoenergií apod. Podstata řečeného mně nějak unikla, ale zvedla mne tam ze židle jedna věta - volně: V materiálním světě probíhá boj o energie, o energie se bojuje i ve sféře duchovní. Nedovedla jsem nereagovat a řekla jsem, že v materiálním světě se o energii jistě bojuje, ale že si myslím, že v duchovní sféře tomu tak není. Načež mne přednášející uzemnil tím, že mi řekl: „To byste se divila, jaké boje probíhají v duchovní sféře o energii!“ To byla veškerá jeho argumentace. A jeho tón nepřipouštěl jakoukoli diskuzi. Docela mne to rozladilo.

Přednášejícímu se nedalo pranic vytknout z hlediska jeho vzhledu, i když byl ve sportovním, byl, až dokonale (až to budilo mou pozornost), upraven. Ale já jsem při této přednášce neměla dobrý pocit. Kolem mne jsem cítila jemnou energii a vnímala jsem to jako ochranu. Po přednášce mi vedle sedící paní, aniž bych se na cokoli ptala, sdělila: „Mně se zdá, jako by on spíše potřeboval nás než my jeho.“

Nejsem zaujatá, opravdu ne. Popisuji jenom svůj zážitek. Když jsem pak mluvila s jinou paní, té se přednáška líbila.

***Bojuje se tedy v duchovním světě o energii?** Nevěřím tomu. Odporuje to celému mému, velmi omezenému, poznání a chápání duchovního světa.*

Moc děkuji za odpověď. A přeji hodně inspirace. S pozdravem Eva N.

Odpověď: V duchovní dimenzi se nebojuje o energie, ale zde na zemi černí užírají energie lidem, protože duchovní energii podsvětí nemůže přímo přijímat z vyzařování Boha, nemají čistotu k tomu nutnou. J. Staněk

• *Otázka: Dobrý den, máme na Vás jeden dotaz, týkající se **soudu lidí**. V knížce „Vodnářské evangelium“ se píše:*

Vzduch bude naplněn dechem smrti a po bojích bude následovat mor. A znamení, která předtím nikdo neviděl, se ukážou na nebi i na zemi jakož i na slunci, měsíci a hvězdách. Moře bude rachotit a z nebes bude slyšet zvuky, které si člověk neumí vysvětlit. Zmatek a zděšení bude panovat v každém národě. Srdce nejsilnějšího muže se bude chvět v obavě, že by mohlo

následovat něco ještě strašlivějšího. Zatímco na zemi i na moři budou řídit konflikty, bude princ pokoje stát nad nebeskými oblaky a bude opět zvěstovat:

Pokoj, pokoj na zemi všem lidem dobré vůle! Každý odhodí zbraně a národy se naučí žít bez války. Vodnář pak bude kráčet dále po nebeské klenbě. Na východě bude stát znamení Syna člověka. Moudří zvednou své hlavy, budou vědět, že se blíží spasení. Ještě než přijdou tyto dny, povstanou v celém světě falešní Kristové.

Prokážou se znamením a budou umět činit velké zázraky. Mnozí, kteří nebudou moudří, se nechají zmýlit; a mnozí moudří budou zle oklamáni. Varuji Vás, až lidé budou říkat: V pustině je Kristus, nenásledujte je. A budou-li říkat: Kristus na svém místě, nevěřte tomu. Protože až přijde, pak celý svět bude vědět, že přišel. Tak jako ranní světlo vychází na východě a září směrem na západ, takový bude příchod nové časové epochy a návrat Syna člověka. Zlí této země budou naříkat, až Syn člověka v celé své moci sestoupí na nebeských oblacích. Buďte bdělí, ó, buďte bdělí, protože neznáte den ani hodinu, kdy se syn člověka objeví.....

.....a na jiném místě této knihy se zase píše: Lidstvo dnes stojí na přechodu od rybiho k vodnářskému věku. Ježíš mluví o začátku vodnářského věku těmito slovy: „Vodnář pak bude kráčet dále po nebeské klenbě. Na východě bude stát znamení Syna člověka. Moudří zvednou své hlavy, budou vědět, že se blíží spasení této země - podotýkám, že p. Levi se narodil v roce 1844.

.....v jiné části této knihy se píše: Náš sluneční systém potřebuje něco více než 2 100 let na to, aby pokaždé proběhl jedním ze znamení zvěrokruhu. Kritičtí badatelé předpokládají, že Slunce vstoupilo do znamení býka v dobách biblického Adama a do znamení skopce v časech Abraháma. Když říše římská dosáhla svého vrcholu, vstoupilo Slunce do znamení ryb a Ježíš z Nazareta žil na začátku věku ryb.

Dnes jsme shodou okolností mluvili po telefonu s jedním léčitelem, který má prý dar vidět minulost a zvěstovat budoucnost. Když jsem se ho ptal, co si myslím o tom, že by podle jedné knihy měl být ve věku vodnáře, tedy do roku 2100, konečný soud, řekl mi že ano, ale v roce 2012. Příští rok prý už budou viděna znamení.

Rád bych se Vás zeptal, jaký je Váš názor na vše výše uvedené. Když o tom s někým mluvím, tak každý si myslí, že je to pořádný blud??? Děkuji za odpověď.

Odpověď: Naučil jsem se od života nevyklouzat nic. Na druhé straně jsem notorický optimista, tak si myslím, že konec světa ještě nebude. Ale nějaký zásah, který by zastavil zmagorené lidstvo na špatné cestě bych očekával. Takový otcovský výprask a odstranění těch nejhorších, aby mohla být cesta vývoje správněji nasměrována. Sám ale nemám žádný vjem, ač jsem se všemi možnými způsoby dotazoval. Oni vědí, že bych to hned rozkecal a černí by se mohli připravit. Pozdravuje J. Staněk

• Otázka: *Vážený pane doktore, obracím se na Vás s **prosbou o nahlédnutí do nově vydané knížky „Blahoslavení jako metoda transformace“**, která je též na stránce: <http://blahoslaveni.profitux.cz>.*

Protože pracuji s rostlinami venku, jsem stavěna před skutečnost, že vše dobré i špatné se vrací. Proto vidím v metodě sjednocování protikladů umenšování výkyvů z extrému do extrému, atím postupné nastolování harmonie.

Přesto nepozoruji u lidí, kteří se touto metodou zabývají postup vpřed, ale spíš naopak. Víc zatím nechci uvádět. Nevím o nikom, s kým bych se mohla o tomto poradit, a tak jsem si dovolila oslovit Vás.

Děkuji za čas strávený nad tímto dopise, Jitka S.

Odpověď: *Vážená paní, nahlédl jsem na uvedenou stránku internetu a místní výklady blahoslavenství. Došel jsem k názoru, že místní účastníci i diskutující jsou typem jogínů, kteří nepochopili základní princip křesťanství a vykládají jej jako špatně pochopenou jógu nebo žvanivé nezávazné krasořečnění o světě. Sečtělí, zdatní diskutéři, ale pro egocentrismus k ničemu nedojdou, protože jim není a nebude pomáháno z neviditelné strany. Jejich úsilí proto, že špatně položili základní kamen, špatně uchopili postavení člověka a Boha, nebude k ničemu. J. Staněk*

Reakce na odpověď: *Vážený pane doktore, velice Vám děkuji za odpověď. Váš dopis jsem otevřela teprve nedávno. Bohužel musím konstatovat že situace kolem „blahoslavených“ se výrazně zhoršila. Přibyla marihuana a ega zúčastněných nabývají nebývalých rozměrů. Nedalo mi to, a před vánoci jsem jim řekla svůj názor. A tak se stalo, že mě odsoudili a poštváli proti mě mého manžela, který tomu úplně propadl. Zachraňuje svět a zároveň ničí sebe a své nejbližší. Tvrdí, že je unavený proto, že mu vysávají energii a tak podobně. Nevydrží v rodině ani v práci a hodlá vše řešit radikálně odchodem. Ve společnosti však působí dojmem zcela normálního člověka.*

Zjistila jsem, že hnutí je typem sekty postavené na duševně nemocném člověku z Moravské Třebové, dvou magicky pracujících mužů s nízkým vzděláním z rozvrácených rodin, které kolem sebe soustřeďují skupinky lidí (Poděbrady, Beroun) často vzdělaných, včetně učitelek ze základních škol. Zdá se mi, že toto je již vážný problém...

• *Otázka: Vážený pane Staňku! Dnes se mi při nakupování v supermarketu přihodila sice malá, ale zajímavá událost. Rozhodla jsem se koupit svým psům dvě nerezové misky. U pokladny jsem vyložila všechno vybrané zboží na pás; misky ležely na sobě a vypadaly jako jediná. Pokladní vzala misky do ruky, přejela jimi nad čtečkou a já zřetelně uslyšela pípnutí. V tom okamžiku mi projelo hlavou, že bych měla pokladní upozornit, že misky jsou dvě, hned mě ale hlas rozumu nabádal, abych byla zticha, že pokladní nenamarkované zboží stejně nebude platit ze svého a takový gigant jako Kaufland ztrátu 50 Kč vůbec nepocítí. Neřekla jsem tedy nic. Další zboží byla sušená smetana do kávy. Pokladní ji vzala do ruky a v tom okamžiku se smetana začala sypat na pás. Pokladní řekla, že jsem si vzala protržený sáček, smetanu vložila do mikroténového sáčku a odložila stranou. Potom začala kontrolovat, které zboží má už namarkováno a řekla, že jí tam něco chybí: Plechová miska! Připadala jsem si jako přistižená zlodějka. Podala jsem pokladní misky z vozíku a po pravdě řekla, že jsou dvě. Pokladní se ušklíbala: „Dokonce dvě?!“ Rozdělila misky a obě namarkovala. Venku jsem kontrolovala kontrolní blok, protože jsem byla přesvědčená, že teď mám misky namarkované tři. Ale misky byly namarkovány správně a zbytek nákupu také. Jak je tedy možné, že jsem poprvé slyšela pípnutí čtečky? Další záhadou zůstává protržený sáček se smetanou. Proč se nesykala už, když jsem nákup vykládala na pás? Je možné, že by sáček roztrhla sama pokladní úmyslně a testovala si tím poctivost zákazníků? Ale proč by to dělala? Myslím si, že uštvaná pokladní v předdůchodovém věku nemá na takovéhle hrátky čas ani sílu. Ostatně by tím nic nedokázala, spočítat misky byla přece její práce, ona udělala chybu. Co si o tom myslíte, pane Staňku? Jiřina B.*

Odpověď: Zatajení postřehnutí nenamarkování misek je zlodějna a karmické zatížení. Cena nerozhoduje. Neviditelné vedení Vás ale chrání, proto pokladní nedokonalým křečovitým uchopením sáčku smetany ji mimovolně protrhla. Určitě ne úmyslně. Tak se na to přišlo a k Vašemu zatížení nedošlo. Buďte ráda, „nahore“ Vás mají rádi a vezte odedřka na vědomí, že Vám žádný podfuk ve hmotnosti neprojde. Lumpům projde, Vám ne! Postavte se tak k životu. Něco o tom vím, zažil jsem to na vlastní kůži. Mně neprošlo nikdy nic a dnes za to děkuji, mám čisté svědomí. Jste vyvolená „nahoru“, dokonce i kdyby jste se zpěchovala. J. Staněk

• *Dotaz: Dobrý den, pane Staňku, zajímá mě Váš názor na problematiku sebevraždy mladého člověka a otázka nalezení východiska ze situace, která se mladému člověku zdá jinak neřešitelná.*

Již dříve se v okolí stala jedna taková tragédie, kdy tragicky zahynul mladík a jeho dívka ho milovala tak, že svůj život ukončila, aby mohla odejít za ním.

Vím, že sebevražda je zahození toho největšího daru, který jsme od Boha dostali - možnost života v těle a jedinečná možnost vlastního vývoje. Myslím si ale, že člověk, který svou situaci řeší takovým způsobem, potřebuje místo odsouzení hlavně hodně lásky a pomoci, ač už zůstane tady anebo přejde na druhou stranu života. Protože jak strašlivé muselo být její zoufalství, bolest a ztráta smyslu vlastního života... Zvláště mladí lidé bez dostatečných životních zkušeností a vlastního prožití mnoha dobrého i těžkého, co život přináší, mohou mít ve velmi těžkých chvílích sklon řešit situaci tak radikálně.

Odpověď: Často se vyskytuje taková velká vázanost milenců, že když jeden umře, druhý nechce žít. Smrt druhého je však zkouška víry v absolutní spravedlnost. Buď věří, pak je odměněn Podstatou světa a s druhou polovinou se setká „na druhé straně“ a prochází pak společně záhrobím. Nebo je moudřejší než Bůh a spáchá sebevraždu. Pak odejde z tohoto světa ve zcela jiné vibraci, proto se nemůže s milou na druhé straně setkat. Padá do studeného pekla opuštění Bohem, do prázdnoty. Je to důsledek toho, že dal čemukoliv přednost před Bohem, jak se o tom píše v bibli ve formě o „žárlivém Hospodinovi“. Člověk má dávat stále přednost správnosti, tj. Pravdě, před okamžitým vlastním prospěchem, věří-li skutečně v konečnou absolutní spravedlnost. J. Staněk

• *Dotaz: Vážený pane Staněk, než přistoupím ke svému dotazu, bych chtěl Vám Všem poděkovat za Vaši velmi přínosnou publikační činnost a velmi rozumnému názoru na současnou problematiku. Můj dotaz navazuje na Váš článek o problematice „Kdy skončí hospodářská krize“ (viz článek J. Staňka v tomto Občasníku).*

Výše uvedený článek jsem dočetl s velmi nepříjemným pocitem i přesto, že s obsahem se ztotožňuji. Můj problém nastal konkrétně s jedním odstavcem a to: Pokud se týká výnosu z majetku, je podstata věci z vyššího principu ve stejné kategorii, jako úroky a lichva. Žádný boháč, žijící z majetkového výnosu, nevejde do království božského by řekl dnes Ježíš. Z principu boží spravedlnosti je povinen se každý žít tvůrčím úsilím, nikoliv rentiérstvím neboli parazitací. V potu tváře chléb svůj dobývatí budeš, praví se ve Starém zákoně. Hoden je dělník mzdy za svůj tvořivý výkon! Myšleno samozřejmě celé. (Říká v evangeliu Ježíš.) Žádný, kdo vychytralostí v životě ve hmotnosti spotřebuje více, než tvořivostí vytvoří, neboli parazituje, nepřejde hranici z hmotnosti do věčnosti, říká také Abdrushin. (Neboli zůstane-li mu tu dluh, kdyby byl duchovně sebelepší, musí se k naplnění spravedlnosti znovu narodit jako tísněný chudák.)

V následujících rádcích, s Vaším dovolením, Vás seznámím s konkrétním případem vztahujícím se k výše uvedené problematice. Jako podnikatel jsem postavil firmu a to pouze s prostředků získaných vlastním úsilím a velmi vysokých úvěrů.

V jejímž průběhu byla veškerá energie směřována na splnění finančních závazků vůči věřitelům, což obnášelo práci po dobu 5 let 365 dnů v roce bez jediného dne volna. V době, kdy firma začala vydělávat fin. prostředky, které by zajistily velmi nadstandardní životní úroveň, jsme se s manželkou rozhodli, takto dál nepokračovat. Prioritou pro nás byla především rodina a péče o děti. Z výše uvedeného rozhodnutí, jsme celou firmu pronajali a to za takových finančních podmínek, aby nájemce nájemné neúměrně nezatěžovalo a byl spokojený. Do dnešního dne v trvání 11 let. Pronájemem jsme vytvořili takové podmínky, že manželka mohla zůstat s dětmi 7 let na mateřské dovolené a další tři roky pracovala na zkrácenou pracovní dobu. Já si našel takové zaměstnání, které mě nijak neomezuje, nestresuje a mohu se plně věnovat rodině. Při výběru zaměstnání nehrála prioritu finanční stránka, ale slušné pracovní prostředí a spolupracovníci, což všechno dohromady přispívá k velmi klidnému nestresujícímu rodinnému prostředí. Dle mého názoru, jsme se rozhodli správně, upřednostnili jsme důležitější životní priority před materiálními hodnotami. S výše uvedeného si myslím, nerad bych se mýlil, že s takto získaných výnosů z majetku nejsem lichvář a vychytralý parazit se zatíženou karmou. Celkové finanční prostředky pouze zajišťují slušné standardní životní podmínky. Omlouvám se, pokud reaguji vztahovačně, nerad bych byl zařazen do stejné, Vámi jmenované skupiny. Pokud ano, s následky se budu muset vyrovnat a trest přijmout. I přesto bych se rozhodnul znovu stejně, i přesto bych znovu upřednostnil odpovědnost. Prosím, chtěl bych Vás poprosit o Váš názor a pohled na uvedenou problematiku. Děkuji Petr H.

Odpověď: Domnívám se, že Vy jste intenzivně pracoval budováním firmy, kterou jste pak pronajal, abyste opět pracoval nestresovaně a mohl se věnovat rodině. Myslím, že jste udělal dobře, rozhodně v této fázi života, tj. s dětmi. Jako parazity vnímám lidi, kteří něco zdědí, vyhrají bez práce, dřou nájemníky nájemným podle cen v EU, spotřebitele cenami bez konkurence (ČEZ) a pod. a pak jen žijí z úroků tak, že se nákladně flákají po rekreačních zařízeních. V konkrétních případech nemůže posuzovat věci žádný druhý člověk, nevidící detaily a okolnosti, jen svědomí dotyčného. Proto duchovní atmosféra společnosti bude skrze svědomí duchovně vést i míru ocenění se každého. Pozdravuje a mnoho úspěchů přeje J. Staněk

Výklady snů

• Sen: Rád bych popsal sen, ze kterého jsem měl ráno i strach... Zdálo se mi, že jsem na pohovce a najednou vidím, jak venku se setmělo a nad domy se vznáší velká černá koule, ze které vyšlehl blesk, ale bez hřmění. V tu chvíli se začaly objevovat létající talíře, hodně talířů. Byl jsem tak šileně udiven, že jsem honem utíkal pro fo•ák a začal pak UFO fotit. Těch UFO bylo opravdu moc. Za krátkou dobu se začali objevovat z těch talířů bizarní tvorové; někteří se dostali i na zábradlí našeho balkónu. Ale já jsem stále nepoci•oval nic zvláštního... V tu chvíli začalo být nějak moc světla... Viděl jsem, jak se najednou zábradlí našeho balkónu začíná tavit, tedy hořet... Pocítil jsem obrovský strach a začal utíkat, rychle utíkat do koupelny... Kolem dokola jsem viděl, jak zdi našeho bytu začínají hořet... V koupelně jsem si rychle lehl na zem, dal jsem si ruce na hlavu a zavřel oči. Měl jsem opravdu šilenej strach. A najednou jsem otevřel oči a všechno bylo zase v původním pořádku. Jako by se nic nestalo... Připadal jsem si jako zmanipulovaný... Tak to je vše, pak jsem se probudil.

Výklad: Domnívám se, že je to předpověď nějakých vibračních dějů, něco jako zásah neviditelných sil zářením. To by mělo spálit zlo a rozložit duše, jím prostoupené. Vám se nic nestalo znamená, že se nemáte bát, že projdete. Pozdravuje J. Staněk

• Sen: Dobrý den, chtěla bych Vás poprosit o výklad snů. Nebyly to pravé sny, ale vždy těsně před usnutím, když jsem už na nic nemyslela, mně probleskl před očima nečekaně obraz. Jelikož šlo vždy o střepy, chtěla bych vědět jaký mají skutečný význam. Jedenkrát jsem viděla, jak z kuchyňské linky sami vypadly všechny talíře a rozbily se. Podruhé jsem viděla jak praská sklo v okně na záchodě. Postupně se v něm rychle vytvářely trhliny, jedna za druhou. Ve třetím obraze jsem viděla střep skla u svého zápěstí. Tyto obrazy jsem viděla po sobě během několika dní. V poslední době se s manželem chystáme k velkým změnám v pracovní oblasti, o kterých nevíme s jistotou jak dopadnou a mohou ovlivnit u nás řadu věcí. Zároveň se chystáme koupit solární panely na výrobu elektrického proudu. Jedná se o fotovoltaické články, jejichž základem jsou pláty nařezané z monokrystalu křemíku. Tyto panely chce manžel dát na střechu našeho domku ve větším množství. S ekologickou výrobou el. proudu samozřejmě souhlasím, mám ale trochu obavy, zda panely nemohou nějak ovlivnit přirozené prostředí - energie v našem domě, nebo vytvořit nějaké negativní pole. Moc bych Vás prosila o Vaši brzkou odpověď, jelikož o koupi panelů se musíme rozhodnout brzo, nabídka přišla nečekaně.

Mnohokrát Vám děkuji za Vaši případnou odpověď a čas, který našim dotazům věnujete. S pozdravem a přáním všeho dobrého Eva G.

Výklad: Nepochybně se jedná o varování před narušením přirozeného elmag. pole solárními panely. Střep u Vaší ruky je znamením ohrožení Vašeho zdraví. S prac. oblastí to asi nesouvisí. Časopis Phoenix je v prodeji jen v některých prodejnách časopisů a je druhý den po vyjití pryč. Doporučuji předplatné, kdy to vyjde levněji. V Každém čísle je předplatní lísteček i telefon do redakce. Zdarma dostanete jedno číslo časopisu v Agape na Hluboké 5. Pozdravuje J. Staněk

• Dobrý den. Dovolila bych tedy využít této skvělé možnosti a ráda bych se Vás, pane Staňku, zeptala na výklad mého dnešního snu. Šla jsem tmou se svojí 2 letou dcerkou a najednou jsme byly u mého rodného domku, kde už přes 20 let nebydlíme. Chtěla jsem dovnitř a nějakým nejasným způsobem jsem se (jak už to ve snu bývá) ocitla v jednom z pokojíků, který byl volný, prostě nikdo v něm nebyl. Tak jsme se tam s dcerou uložily ke spánku. Ačkoliv to uvnitř samozřejmě vypadalo úplně jinak, než když jsme tam bydleli kdysi my (s tím jsem musela počítat), cítila jsem tam bezpečí a „teplo doma“ (tuším, že venku pršelo) a s dcerkou jsme přenocovaly. Ráno se však začali budit současní obyvatelé. Když mě tam našli, chtěli mě ohlásit na policii. Sice jsem věděla, že se „tohle nedělá“, ale přece když jsem se tam nevloupala násilím, abych např. rozbila okno či vypáčila dveře, nic jsem nezczizila a ani nehodlala, navíc venku pršelo a já hledala úkryt a hlavně jsem se v tom domě narodila a prožila dětství, tak přeci mám nárok tam beztrestně přespát. To všechno byly argumenty, které jsem myslela, že musí všichni pochopit, a když jsem nikomu neublížila a jsem tedy „neškodná“, nechají mě jít. Snad jsem i doufala, že mi řeknou, že klidně kdykoliv mohu přijít. Nicméně pochopení jsem u těch lidí nenašla (což je mimo sen logické), prostě cizí lidé. Nevím, jak to dál pokračovalo nebo jak to skončilo. Zůstal jen pocit strachu, co bude dál, pokud si mě „vezme do parády“ policie, ale hlavně smutek, že už k tomu domu nepatřím. A dále by mě zajímalo, jakým způsobem zkoušíte svoji duchovní úroveň na té stupnici -10 až +10, o které se zmiňujete ve své poslední knize. Používáte kyvadlo nebo jinou metodu? Děkuji velice, jednak předem za odpověď a hlavně za tuto úžasnou možnost dotazovat se. Dagmar Š.

Výklad: Vaše podvědomí touží po atmosféře, kterou jste zažívala v dětství. (Možná i na druhé straně života, v čistém záhrobní.) To je ten rodný domek. Chcete se tam dostat i způsoby, které ostatní lidé vnímají jako „porušení pravidel“, nikoliv ale nezákonným. (Vniknutí do pokojíka.) Proto v okolí narážíte a je ve vás stále nostalgie po pominulé atmosféře rodiny a společnosti. Nevím, myslím si, že je to tím, že v ní chybí žití Krista, ač je tam jinak duchovní čistota. Ona taková vřelost, takové teplo, které cítím i v jinak nepříliš rozumných katolických rodinách. Pokud se týče stupnice, je hypotetická a desítkou je Ježíš. Je to skutečně zkoušené kyvadlem, ale bacha, nemůže to zkoušet každý. Jediná nečistá myšlenka a začne jej řídit temný duch! Viz Abdrushin o kyvadle Pozdravuje J. Staněk.

• Sen: Vážený pán Staněk, chcel by som Vás poprosit o výklad snu, ktorý sa mi nedávno sníval a dost ma nalakal.

V sne som zistil, že moja kamarátka, ktorú mám veľmi rád je niekoľko dní nezvestná. Dostal som sa na nejaké miesto kde mi na akomsi páse chodili rôzne informácie - akoby výpisi zo školy, žiacké knižky a odtiaľ som sa dozvedel náznaky, že je nezvestná (teda, až tu som to pomali zis• oval) nik nevedel čo je s ňou. Mal som pocit, že sa zaplietla s nejakými ľuďmi alebo s nejakým človekom a vo sne som sa o ňu veľmi bál. Modlil som sa vrúčne (tak akoby som to robil aj v reálnom živote) aby Boh urobil zázrak, aby ju vyslobodil. Alebo, aby sa aspoň našlo jej telo, vedel som, že by svoje problémy nikdy neriešila útekem, teda, že na vine nieje ona ohľadne jej nezvestnosti. Mal som pocit akoby sa malo nájsť v rieke. Veľmi veľký strach som mal o ňu a cítil som ako ju mám rád a ako mi na tom človeku záleží, presne tak ako v reálnom živote. Potom som sa zobudil - v čase keď som sa vo sne modlil. S pozdravom Martin H.

Výklad: Myslím si, že Vaše kamarádka je v nějakém nebezpečí, snad i utopení. Situace ale je osudově zvrátitelná, proto je Vám naznačována snem. Tím, že jste se ve probudil při modlení ve snu, tzn. při jisté zapamatovatelnosti, znamená i cestu ke změně. Za prvé ji varovat, za druhé se modlit za zesílení její ochrany, aby až situace udeří, vyzněla svým výsledkem netragicky. J. Staněk

Přčetli jsme za vás

Je rakovina dnes skutečně neléčitelná?

Ten, jehož životní poslání je pomáhat ostatním v léčení těla fyzického i duchovního, by měl objevovat stále nové informace na poli lidského zdraví. Proto se snažím neustále nalézat nové možnosti, jak pomoci nemocným a trpícím. V této souvislosti mě velmi zaujala, až šokovala informace z knihy pana Karla Funka „Průvodce zdravím“, kde v závěru knihy jsou uvedeny výňatky ze žaloby, kterou podal u mezinárodního soudního dvora v Haagu Dr. Mathias Rath (opravdu nezaměřovat s populistickým demagogem z ČSSD!) a ostatní proti farmaceutické korporaci. Je zde opravdu mnoho neuvěřitelných

informací, z nichž ta, která je u kapitoly rakovina, je alarmující. Píše se zde, že je vědecky již několik let dokázáno, že lidské tělo neumí vytvářet aminokyselinu L-Lysin. Tato aminokyselina umí blokovat trávicí enzymy kollagenázu a metalloproteínázu, což jsou enzymy, které jsou spoluzodpovědné za rozšiřování rakoviny v těle.

Terapie, která účinně působí proti všem druhům rakoviny

Pokud se pacientovi podává aminokyselina Lysin spolu s jidním, ve studii neuvedeným prvkem, léčba zabírá na všechny dosud objevené typy rakoviny. Vylučovací metodou jsem zjistila, že neuvedené prvky jsou dva, a sice selen a zinek. Tuto informaci mně potvrdili léčitelé - psychotronici, kteří též pracují s kyvadlem.

Smutné a pro nás nepochopitelné je to, že jak pan Dr. Rath v žalobě uvádí, věda neplánuje v nejbližší době tuto zcela zásadní informaci předat lidem. Pochopitelné se to stane ve chvíli, kdy si uvědomíme, proč tomu tak je! Při pravidelném doplňování aminokyseliny Lysinu by totiž pravděpodobně došlo k úplnému vymýcení této obávané nemoci. A to přece nelze, protože mocní našeho světa by se připravili o bohatství, které jim pravidelně přitéká z obchodu s chemoterapií, radioterapií a dalším jedy.

Podle mých vědomostí a zkušeností je u zdravého člověka vhodná následující terapie: 3 měsíce užívat 500 mg L-Lysinu denně a pak 6 měsíců pauza. U nemocného s opary, EBV, CMV, kožními potížemi, nádory apod. je vhodné tuto terapii provést 6 měsíců a 3 měsíce pauza. Pak opakovat. K L-Lysinu je vhodné přidat selen, zinek a také vitamín C.

Phoenix č.3/09, článek Marie Hrubé

Další doporučení:

L-Lysin společně se zinkem je možné najít v produktu VirAgo a k němu je třeba přidat ProSelenium. Doporučujeme preventivně užívat 3 měsíce 3x1 tbl. VirAgo + 3x1 tbl. Selen. Pro nemocné, trpící potížemi, uvedenými v článku, bychom doporučili rozhodně vyšší dávkování a především přidavek dalších doplňků, podporujícím výrazně imunitní systém (Culevit, ImunnAid, Noni, Acidophilus with psyllium, atd.). Ideální je konzultace osobní, aby dotyčný pochopil i duchovní příčiny pro „potřebu“ této nemoci...

Cestování

Na našich nových internetových stránkách vychází na pokračování povídání o mém cykloputování po Etiopii z ledna tohoto roku. Píši to tam však dost podrobně a na pokračování. Zde uvádím na četné žádosti našich čtenářů (nemající internet) jen jednu část. Pokud to někoho zaujme a nemá na internet přístup, požádejte o vytištění zbývajících částí stejně jako to děláte s Občasníkem.

Po kratším stoupání o 100 výškových metrů nás zase čekal pořádný sešup dolů. Znovu jsme se sázeli, kdo uhadne namořskou výšku, do které ze 3100 m n.m. klesneme, ale znovu jsme se ani jeden netrefili.

Scenérie krajiny, kterou jsme sjížděli v ostrých serpentínách dolů, byla úchvatná. Snad v každé zatáčce jsme stáli a koukali nebo fotili. Vůbec nám nevadil prašný a kamenitý povrch cesty, protože díky častým zastávkám bychom to ani stejně rychleji nejeli. Po 18 km serpentín jsme sjeli do vesnice, kde jsme očekávali konec klesání, ale kopec pokračoval k našemu překvapení dál. Vesnice byla totiž jen v jeho polovině a sešup trval dohromady celých 40 km až do výšky 1450 m n.m.

Na konci – přirozeně po přejetí nějaké řeky – nás čekalo městečko, které na nás dýchlo jakousi zvláštní a neopakovatelnou atmosférou. Sice zde byla teplota kolem 40°C, ale to nám nijak nevadilo a městečko jsme si projeli 2x tam a zpátky, u čehož jsme hodně fotili a natáčeli na video. Na ulicích bylo lidí jako máku, avšak nikdo z nich nebyl vůči nám vlezlý. Oběma se nám zde velmi líbilo.

Kopec nahoru byl jen do výšky 1950 m n.m., ale hned následoval sjezd dolů. Takto to pokračovalo několikrát po sobě. Panoramata sice úžasná, ale jízda po hodně špatné kamenité cestě a pouze nahoru a dolů byla dost fyzicky náročná. V jednom z kopců se Zdeněk chytl nákladáku, což já jsem na tomto terénu považoval skoro za sebevraždu, nicméně o chvíli mi zmizel v dáli a já zůstal ve vedru a stoupání sám. O pár zatáček dál stáli jako na potvoru v liduprázdné krajině u cesty čtyři kluci ve věku od 8 do 18 let. Hned jak jsem je z dálky uviděl, už jsem tušil, že budou problémy. Tito kluci na mě hned ostře vyjeli, abych jim dal peníze, tužku, triko nebo boty. Několik set metrů poklusávali vedle mě a jejich žádosti nabývaly na zuřivosti. Ten nejmenší mi dokonce začal za jízdy rozepínat zadní brašny. Tak jsem zastavil, abych jim vysvětlil, že nic nemám a že jim nic nedám, načež ten nejstarší si zlověstně sundal z ramene dlouhou dřevorubeckou sekeru. Zatím mi s ní sice nehrozil, ale to už jsem dostal pořádný strach. Naštěstí pro mě z opačného směru přijížděl turistický džíp, v němž seděli dva černoši a jeden americký důchodce. Sami zastavili a zeptali se mě, jestli něco nepotřebuji. Tak jsem jim vysvětlil, že z těch kluků mám už docela strach, načež jeden z černošů (průvodce a strážce v jedné osobě) vylezl ven a klukům pěkně vynadal. Kluci sice vyděšení utekli, ale o kousek dál se zastavili a koukali, co bude dál. Američan si mě zatím fotil jako nějakou raritu, namačkal s objektivem namířeným na mě snad 20 fotek.

Já jsem ale černochovi říkal, že to je skoro na nic, protože jakmile odjedou, už je budu mít zase v patách. Řekl mi, že se nemusím ničeho bát a že tam chvíli počkají. Fakt – ještě asi po 10 minutách jsem je viděl pod sebou, jak poctivě čekají na dobu, kdy mě kluci už nebudou moci dohonit.

Nahoře na kopci na mě čekal Zdeněk a mé historce skoro nevěřil. Určitě si myslel, že přeháním a ani se mu nedivím. On tyto problémy za celou cestu neměl, zatímco na mě se věšely téměř každý den. Často jsem o tom hodně přemýšlel a jediné vysvětlení, které mě napadlo je toto: Zdeněk ta děcka měl opravdu a upřímně rád a ona z něj podvědomě cítila pozitivní energii, kterou k nim vysílal. Já jsem naopak z nich měl strach a postupem času jsem je měl míň a míň rád. Sice jsem se snažil na sobě „pracovat“, ale většinou z toho byl jen křečovitý úsměv, kterým jsem ty malé agresory neošálil. Zatímco na Zdeňka se kluci usmívali a třepali si s ním rukou, popř. se mu ochotně stavěli na focení, na mě začínali nepřátelsky vřeštět už z dálky. O kameních ani nemluvě – Zdeňka prý nezasáhl za celý výlet jediný kámen, já je po několika dnech přestal počítat. (Na druhou stranu je nutno ale přiznat, že ani jeden zásah kamenem nebyl v podstatě nijak bolestivý.) Když jsem jel zároveň se Zdeňkem, bylo to bez problémů – za prvé jsme byli dva a nikdo si netroufl, za druhé ta Zdeňkova pozitivita přebila moji negativitu a ti černošci tak nepoznali, že je nemusím. Není divu, že mi Zdeněk nevěřil. Kdyby tyto řádky psal on, bylo by to o těch nejpřátelštějších a nejušměvavějších dětech pod sluncem.

Dnešní den jsme přijeli do cílového městečka Ady Arkay už v 16.30 hod, ale po poradě s místními jsme nepokračovali dál, protože další osada měla být až po 27 km jízdy po hodně kopcovitém terénu.

Ubytovali jsme se v totálně odpudivé a špinavé cimře, kde místo sprchy byl na úzkém a smradlavém dvorku barel s vodou. Řekl bych, že 99,9 % Čechů by sem odmítlo vstoupit, natož se zde ubytovat.

Venku se nás pak ujali dva 13–letí kluci (vypadali však o hodně mladší), kteří nás povodili po městečku a dělali nám společnost. Byli docela milí. U večeře jsme jim každému za to koupili kolu. Tvrdili, že umí anglicky, ale v naprosté většině nerozuměli tomu, co jsme se jich ptali.

V noci jsem se pak vůbec nevyspal, protože jsem záhy zjistil, že nám po posteli běhá ve velkém nějaký hmyz, který tam večer ještě nebyl. Lezlo mě to po hlavě a krku a u toho se rozhodně nedalo usnout. Naštěstí to neštípalo a Zdeněk se ani nezbudil.

Během dalšího dopoledne jsme neustále pendlovali mezi výškou 1400 až 2000 m n.m., kde výhledy do okolí byly naprosto fenomenální. Po pravé straně bylo na obzoru rozeklané pohoří národního parku Simien, po levé straně oblé kopce, řídké porostlé stromy. Cesta nevedla bohužel po hřebenu, ale několikrát překročila další a další horský masív. Povrch cesty se oproti minulým dnům hodně pohoršil – v serpentínách byla hluboká prachová moučka, která v sobě často skrývala volné kameny, po kterých přední kolo ujíždělo a člověk měl vždy co dělat, aby nespádl. Když kolem projel autobus nebo nákladník, tak to byl konec – několik desítek vteřin bylo kolem nás naprosto nedýchatelno. Není divu, že jsme už oba začali z kombinace suchého vzduchu a prachu kašlat jako dva tuberáci. Nejhorší byla rána a večery, přes den se to jaksi z nepochopitelného důvodu zastavilo.

Po 46 km jízdy v kopcích jsme dojeli do městečka Adis Arkai (1700 m n.m.), kde jsme si dali jen kolu s tím, že se najíme ve vesnici o 10 km dál. Už když jsme vyjížděli z městečka, začal jsem tušit, že je zle. Na všechny strany směrem dopředu byla jen hluboká strž dolů. Když jsme přijeli „na hranu“, úplně mě zamrazilo. Načervenalá silnice, vinoucí se v ostrých zátačkách jako had, byla vidět až někam hluboko dolů, a naproti v dálce se ty samé serpentiny kroutily nahoru. Tak z toho se až tajil dech.

10 km jízdy dolů až do nadm. výšky 1140 m n.m. bylo velmi náročné, protože špatný povrch dovoloval jen velmi pomalou jízdu. Byla to technicko-akrobatická jízda v prachové moučce s kameny, až mě do rukou chytaly křeče z brzdění.

Přejeli jsme řeku Tekeze a ve stejnojmenné vesnici o 10 domcích neměli na jídlo nic a na pití jen teplou kolu a pivo. Zdeněk sice riskl půl litru jejich kvasu (tala), já jsem se neodvážil. V řece se koupali nazí kluci, kteří na mě volali, abych je natočil na video. Když jsem se zastavil, abych to udělal, dostal jsem odraženým kamenem od mostní konstrukce do hlavy. Naštěstí to ale vůbec nebolelo.

Na následující stoupání jsem měl jen 1,5 litru vody, z čehož jsem byl silně nervózní, ale nedalo se nic dělat, protože balenou vodu zde neměli.

Povrch cesty se ještě přioršil - úsek s hlubokou moučkou a ukrytými kameny přibývalo a teplota se vyšplhala až na 47 °C. Stoupání bylo opravdu náročné. Jestli to bylo tím povrchem a nedostatkem pitné vody, vysokou teplotou nebo probdělou nocí, nevím, ale i zpětně to považuji za nejnáročnější úsek, který jsem nejen v Etiopii, ale i na světě kdy jel. (O to se ale na to pak lépe vzpomíná.) Když se teď se Zdeňkem potkáme a řekneme „Tekeze River“, tak se zasmějeme při vzpomínce, jak jsem tam celé odpoledne trpěli. On asi míň než já, protože na rozdíl ode mě už přejel několikrát na kole Himálaje, ale i tak věřím, že i pro něj to nebyl žádný med.

V místě, kde jsme si mysleli, že naše trápení už skončí, byl jen mezikopec a stoupání pokračovalo dál. To už jsem byl bez jediné kapky vody. Alespoň teplota vzduchu klesala a začal pofukovat chladnější vítr.

O pár km dál jízdy do kopce jsme konečně natrefili na vesničku s hospodou. Tou dobou jsem už nebyl ani schopn poplknout, neboť jsem byl totálně vyschlý a bez slin, a když už se mi to podařilo, tak s velikou bolestí. V hospodě jsem dal na ex 3 ledová piva (z nichž se mi večerní kašel ještě silně zhoršil), abych se alespoň trochu zavodnil. Hlavně zde ale měli balenou vodu, jíž jsem se hned dozásobil. Před hospodou jsem marně vysvětloval děckám, že jim nic nedám (Zdeněk seděl vevnitř), výsledkem bylo jedno obnažené přirození a později při odjezdu pár neškodně hozených kamení.

Dle informací místních nás mělo nyní čekat 18 km „easy way“ (snadné cesty), což byla sice teoreticky pravda, ale prakticky to bylo stále mírně do kopce a hlavně přímo proti silnému větru. Do města Enda Baguna jsme dorazili zcela vyčerpaní v 18.10 hod. Na začátku města probíhala jakási slavnost s účastí mnoha set lidí, ale jakmile nás všichni zahlédli, ihned běželi za námi. Chvilími za námi běželo snad i více než sto lidí. Tak takový doprovod jsme tady ještě nezažili.

Na první pokus jsme se ubytovali na místní podmínky v naprosto luxusním hotelu (20 birr = 32 Kč), kde byly dokonce i dvě fungující sprchy. Dlouho jsme však museli čekat než se uvolní, protože každý černocho před námi se tam ráchal průměrně 45 minut na rozdíl od našich 5 minut. Alespoň jsme tak měli čas do sebe dolít v podobě piva chybějící tekutiny, a to přímo na vysněném zápraží se židličkami.

Trochu jsme si zalaškovali s místní 22-letou servírkou, která ač neuměla anglicky, dobře porozuměla našemu „very nice girl“ a pak se tak styděla, že to bylo až úsměvné. Byla ale moc prima.

Od místního učitele jsme se při večeři dozvěděli, že Eritrejci utíkají do Etiopie, aby nemuseli nastoupit do armády a bojovat na etiopsko-eritrejské hranici. (Dnes jsme totiž jeli kolem jednoho takového utečeneckého tábora.) V Eritrei je prý v dnešní době fašistická vláda.

Tento učitel vydělává 100 US dolarů měsíčně a bláhově si myslel, že mu pomůžeme dostat se do Evropy či Ameriky. O imigraci a práci v zahraničí měl naprosto zkreslené představy.

Když jsem pak usínal a přemítal o dnešním dni, uvědomil jsem si, že při fyzicky nejnáročnějším etiopském dni jsem snědl pouze ráno míchaná vejčička a banán, večer pak injaru s ne moc chutnou šlichtou. Kdybych to přepočítal na vydané a přijaté kalorie, asi bych se hodně divil.

Nabídka nové knihy

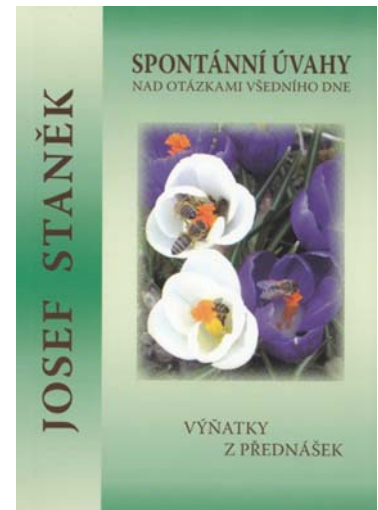
Zcela originální kniha je sestavená z přednášek dr. Staňka od r. 2003 do konce r. 2008. Do 16 tématických kapitol bylo zařazeno to nejzajímavější, co bylo v přednáškách řečeno. Čtenářům se tedy dostává do rukou relativní unikát obsahující vlastní zkušenosti, poznatky a zážitky z autorova života, navíc podané odlehčeným tónem a zvláštním humorem, který v jiných knihách dr. Staňka není.

Zajímavé na knize také je, že kromě spontánního slovního projevu a myšlenkových pochodů dr. Staňka je v nich částečně zachycena i uvolněná, neformální a upřímná atmosféra, která je pro tyto přednášky příznačná.

Čtenář tedy nemůže očekávat stylisticky uhlazené a do detailu propracované odborné statě, ale spíše na papír zachycené úvahy na nadčasová a aktuální témata dané doby. Pronášené nezávislé úvahy si tak z velké části ponechávají specifickou jadrnost, nesmlouvavou kritičnost a humor, které jsou právě pro ústní projev dr. Staňka tak typické.

Nikdo, komu se kniha dostane do rukou, nebude litovat, protože každý si zde najde to „své“. Myslíme si, že i zatvrzelí ateisté budou mít po přečtení knihy o čem přemýšlet a hlavně – nebudou rozčileni, protože tato kniha není provokující, ale nesmírně podnětná.

Brož A5, 208 str., ISBN 978-80-904019-6-9, cena v Agape 140 Kč

A jaké jsou na knihu první reakce?

• V sobotu jsem si na přednášce Agape v Brně koupila novou knihu od pana Staňka - Spontánní úvahy..., knížka je opravdu skvělá, čte se jedním dechem a jde z ní taková pěkná atmosféra. Jedinou chybu, kterou to ale pro mě teď má je to, že místo pečlivé přípravy na zkoušky bych si teď nejraději pořád četla. Takže jsem si povolila jednu kapitolu na den, ale nevím, jestli to vydržím. Opravdu smekám před autorem a všemi pomocníky a hlavně před panem Červeným, že přípravu knížky nevzdal, i když s ní bylo tolik trampot.

• Mám tu knihu taky a právě jsem ji dočetla, je to skutečně unikátní knížka, která mi přinesla spoustu odpovědí na mé nevyřešené otázky, velmi za ni děkuji všem, kteří se na jejím vydání podíleli a samozřejmě hlavně autorovi panu Staňkovi za úžasný a osobitý smysl pro humor a lehkost, s jakými předává své cenné poznatky a zkušenosti.

• U pana Staňka mám problém s tím, že se s každým jeho novým článkem přestanu ovládat a cokoliv jiného jde stranou, dokud nemám přečteno. Pak chodím a v duchu rozebírám přečtené v souvislostech se svými zkušenostmi, a tak se mi často stává, že strkám mouku do ledničky a tak podobně /ale mé 14ti leté dceři se nedávno stalo, že šla ven se psem a sice byla venku, zatímco pes kňučíc stál v předsíni s vodítkem na krku - to bude ale asi z jiného důvodu/. Hodně z nové knížky už znám díky článkům z Phoenixu, nejkrásnější je tam ta spontánnost přímo z přednášek.

Zaujala mě ale vzpomínka pana Staňka na jeho milovanou ženu, kterou viděl ve snu „kukátkem“, jak to nazval. Mám taky několik takových zážitků, ovšem ne ve snu, ale v takzv. hladině alfa, těsně před usnutím - kukátkem jsem se dívala na krásné krajiny a hlavně si pamatuji moře, po kterém plula loďka, a všechno mělo tak nádherné syté barvy a šel z toho takový božský klid. Díky Vám, pane Staňku, jsem pochopila, proč jsem vždycky usnula při filmech o „Hary Trotlovi“ - které kdysi uchvacovaly moji dceru. Když už jsem vydržela vidět film celý /v kině/, vadilo mi, že všechny symboly použité ve filmu jsou nějak obráceně překrouceny.

Hodně mě pobavila kapitola „Příznaky vzestupu vyšších vibrací“ a jen mě mrzí, že jsem u toho nebyla osobně. Snad se mi podaří co nejdříve se na nějakou příští přednášku dostat. Děkuju moc!

• Jelikož má téměř všechny nahrané přednášky J. Staňka, chvíli jsem váhal, jestli si novou knihu pořizovat nebo ne. Nakonec cena je docela příznivá, tak jsem šel do toho.

Jestli jsem si myslel, že budu číst jen to, co již znám z poslechu, hodně jsem se spletl. Kniha je tak neuvěřitelně krásně a citlivě poskládaná, že jsem nevycházel z překvapení. Vše bylo pro mě „nové“ a jsem moc rád, že ji mám. „Spontánní úvahy“ jsou navíc velmi čtivé, takže jsem se v podstatě od knihy nemohl odtrhnout. Doporučuji úplně všem!

Škoda, že tato kniha nemůže vyjít i v zahraničí. To by se všichni divili, jaké u nás vycházejí skvosty. Namísto nám posílají často takové „škváry“, že je z toho člověku někdy až nanic.

Dále nabízíme

MP3 nahrávka z posledního setkání s J. Staňkem v Orlických horách z května tohoto roku. 12 hod přednášek, cena 350 Kč.

Z obsahu: Nárůst civilizačních krizí. Co je podstata křesťanství. Matoušovo evangelium. Janovo evangelium. Otázky a témata z publika.

Tvorba našich čtenářů

Naděje

Jiřina Broučková

Naděje je dívka bledá,
slibuje a stejně nedá,
jenom se nadějně tváří,
říkají rozumáři.

Naděje je rybka v síti,
vyklouzne, i když se chytí.
Rybáři se vracejí
s prázdnou a marnou nadějí.

Naděje je podobná koni,
co na kolotoči jiného honí.
Naskoč a toč se dokola,
Když tě Naděje zavolá.

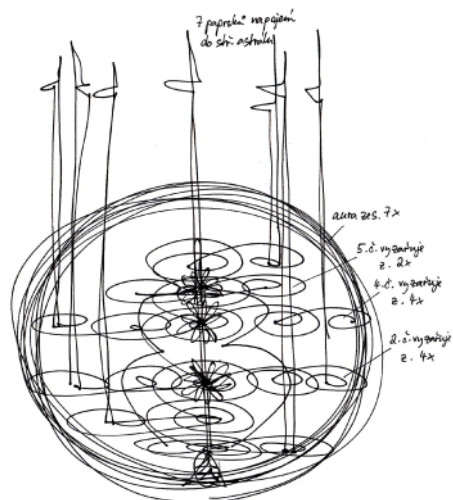
Můžeš jít za ní jenom pěšky
tam, kde se protnou rovnoběžky,
tam, kde se stýkají koleje,
tam je sídlo Naděje.

Stojí tam palác z křišťálu,
vejdeš tam, přijdeš do sálu,
kde na trůně ze zlata
panuje kráska bohatá.

Vybráno z nových webových stránek

Každý týden na našich stránkách vybírá pro Vás dr. Brzobohatá květinu pro posílení energií z přírody a dvě hudby - jednu pro povzbuzení, druhou pro uklidnění. Jak to vypadá, ukážeme na příkladu **květiny pro 26. týden**.

Pozn.: Hudba je také vybírána automatickou kresbou a lze ji rovnou přehrát. Její kresby ukazují, které čakry a jak člověk obecně posilují a do jakých úrovní jej při poslechu dokážou napojit.

Denivka oranžová celkově vyrovňuje, auru zesiluje 7x, nejvíce působí na 3. - 5. čakru.

Chystané akce a přednášky

19. 7. - 25. 7. 2009 Týdenní pobyt s dr. Staňkem v Opočně

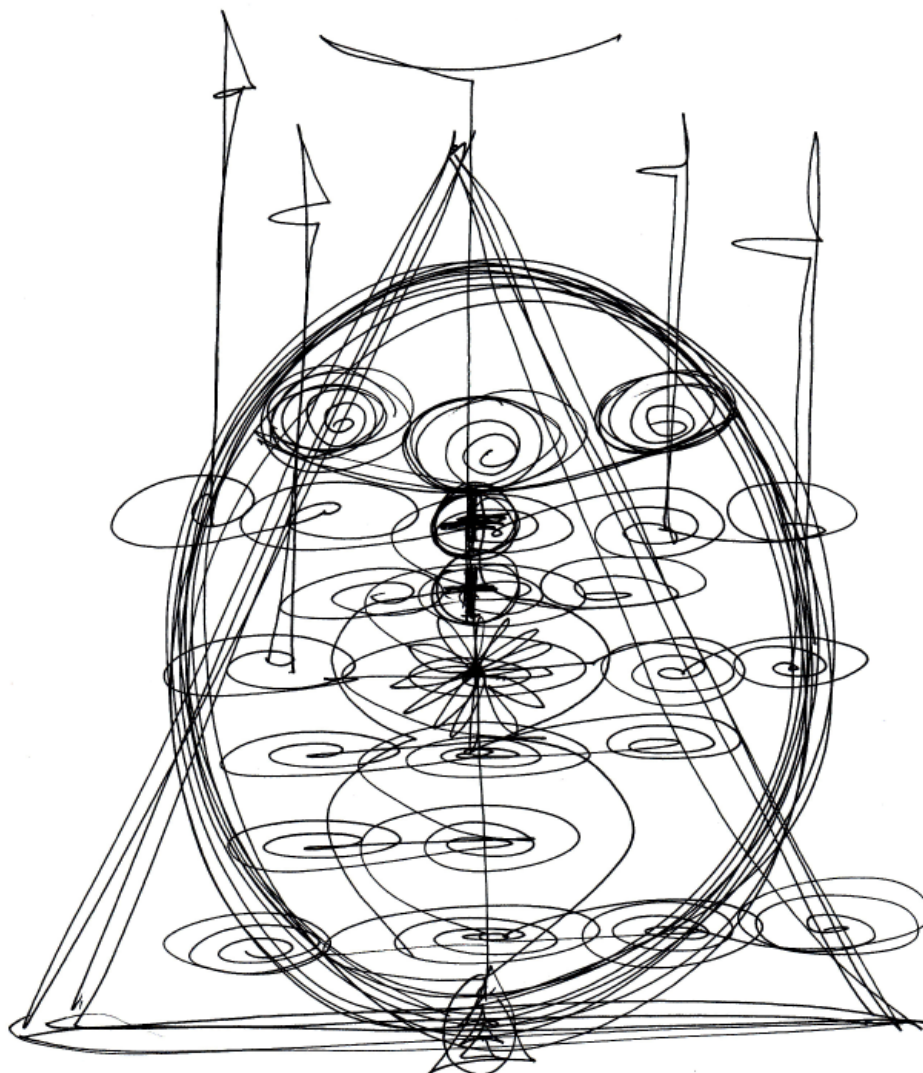
Program: **Současná krize je především krizí člověka.** Ježíšova podobenství v terminologii dnešní doby. Smysl života a současná světová krize. Zdravotní krizové projevy současnosti a jejich řešení. Skrytý význam českých a světových dějin. Vyprávění A. Červeného o činnosti Agape i jeho poslední cestě po Etiopii z letošního roku. Jednoduché cvičení jako doplněk programu.

Odborně vedou: MVDr. Josef Staněk, Ing. Antonín Červený, František Vrba.

Cena: Dospělí 3500 Kč, děti 12-18 let 2750 Kč

Místo konání: Opočno, ubytování je v areálu střední zemědělsko-technické školy, na každém pokoji je koupelna i WC.

Objednávky adresujte na:
František Vrba – SATTVA
Dobrušská 539, 517 73 Opočno
informace na tel.: 494 668 377 nebo 608 577 791
pondělí až sobota 8 - 20 hod.
www.duchovnisetkani.cz

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto letní období

Energií lze čerpat příkládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce Zemi o předávání potřebné energie. J. Brzobohatá